

Voorzitter: J. Boter (VVD)

Namens de raad: F. Folkerts (GroenLinks), D. van der Meide (PvdA), S. Claassen (D66), W. Koks (SP), T. Moorlag (ChristenUnie), G. de Vries (VVD), W. Pechler (PvdD), H.P. Ubbens (CDA), H. Moerkerk (100%Groningen), L. van der Laan (Stadspartij), S. Bosch (Student&Stad), D. Ram (PVV)

Namens het college: R. van der Schaaf (wethouder)

Namens de griffie: J. Adema

Aduarderdiepsterweg

00:03:40

Voorzitter: Dames en heren, het is half vijf. Tijd om met de commissie te beginnen. De jarige wethouder is binnengekomen, dus mijn felicitaties namens de commissie. De heer Ram zal zo nog wel binnenkomen namens de PVV en ik heb de Stadspartij nog niet gezien, maar het is wel half vijf. We zijn hier samen om nu, drie weken na de inspraak, te gaan spreken over de bijzondere woonvormen aan de Aduarderdiepsterweg. Alle partijen hebben daarvoor straks meningvormend vier minuten spreektijd. Daarnaast zal het college reageren en heeft daarvoor een kwartier de tijd, om te reageren en vragen te beantwoorden. Dan is het allereerste, want we gaan meningvormend, om rond te kijken wie als eerste het woord hierover wil voeren? Dat is de heer Ubbens van het CDA.

00:17:09

de heer Ubbens: Dank u, Voorzitter. Het CDA heeft in de afgelopen jaren ook al mede gepleit voor het zoeken naar een permanente oplossing voor een aantal groepen mensen die graag in een alternatieve woonvorm willen wonen. Deze groepen zijn nu vaak afhankelijk van tijdelijke terreinen, soms naar tevredenheid, maar soms ontstaan daar ook onwenselijke situaties of zelfs gevaarlijke situaties. Regelmatig hebben groepen aangegeven dat ze best de financiële mogelijkheden hebben, om ook een permanente plek zich te kunnen veroorloven. Vanuit dit perspectief hebben wij in het verleden dan ook de oproep gesteund, om op zoek te gaan naar een duurzame oplossing voor deze groepen die in een bijzondere woonvorm willen wonen. Het college is hiermee voortvarend aan de slag gegaan, kun je aan de ene kant zeggen, maar je kunt ook zeggen: enigszins te voortvarend. Want er waren twee locaties aan de Aduarderdiepsterweg uitgezocht en publiek gemaakt, nog voordat de omwonenden fatsoenlijk waren geïnformeerd. Om nog maar te zwijgen of ze met hen in gesprek waren gegaan. Weer een voorbeeld, denk ik, van een slechte start in een participatieproces die bijna niet meer goed te maken is. Dat blijkt nu ook, want ook nu over de inrichtingsplannen is nog niet met de bewoners een gesprek op gang gekomen. Dat hebben bewoners ook gedeeltelijk zelf afgehouden natuurlijk, maar dat heeft ook met, denk ik, de start te maken. Dan sta je al zo ver achter als gemeente dat het moeilijk recht te breien is. Uiteindelijk kiest het college er nu voor, om een van de locaties aan de Aduarderdiepsterweg te laten vervallen. Eerst dacht ik: oh, dat is een compromisvoorstel. Maar goed, dat is het feitelijk niet, want die ene locatie is niet bruikbaar, want daar moet

een weg wordt aangelegd. Dus die vervalt dan sowieso. Inhoudelijk hebben wij ook een aantal vraagtekens bij het plan van het college. Met name als het gaat over de duurzaamheid van deze oplossing. Er wordt nu weer een tijdelijke oplossing voor tien jaar gerealiseerd. De vraag is wel: waarom een tijdelijke oplossing. We hebben toch min of meer als raad, het college op pad gestuurd om een blijvende en duurzame oplossing te vinden? Als het dan niet mogelijk is, dan moet dat misschien de conclusie zijn. Het is heel erg moeizaam gebleken, om met de omwonenden in gesprek te gaan. Maar ook nog blijkbaar moeizaam om met de verschillende woongroepen in gesprek te gaan over hun woonwensen.

00:19:44

Voorzitter: U heeft een vraag van de heer Claassen.

00:19:48

de heer Claassen: Voorzitter, dank u wel. Ik hoor inderdaad de heer Ubbens zeggen, over het feit dat het college zoekt naar een duurzame oplossing. Inderdaad, het college heeft gezegd: tien jaar is daar een invulling van. Heeft u zelf ook nog andere ideeën die passen bij een duurzame oplossing?

00:20:07

de heer Ubbens: Ik begrijp de vraag niet. Ik zou zeggen: een duurzame oplossing is een locatie waar mensen gewoon blijvend kunnen wonen en niet een tijdelijke oplossing. Dan zou ik een locatie willen hebben waarvan ik zeg: hier kunnen deze woonvormen blijven en niet tijdelijk, maar voor altijd.

00:20:27

Voorzitter: U heeft ook nog een vraag van mevrouw Folkerts, GroenLinks.

00:20:33

mevrouw Folkerts: Vooral dit antwoord in combinatie met uw tweede zin. Want bent u ervan op de hoogte dat de mensen van de woonvormen zelf aangeven: wij zoeken helemaal niet per se iets voor tot in Sint-Juttemis. Wij zouden ook al heel erg geholpen zijn, juist met een terrein waar we een aantal jaar kunnen verblijven.

00:20:56

de heer Ubbens: Dat zou best kunnen, maar dat zou niet onze voorkeur hebben. Dan zitten we elke paar jaar weer met een groep die ergens anders heen moet. Dus wij hebben toen gezegd: wij hebben liever een aantal locaties waar dit blijvend kan. Om te voorkomen dat je elke paar jaar met groepen zit die ergens heen moeten en dan weer op gevaarlijke situaties uitkomt, die je dan weer op moet lossen. Vanuit dat perspectief hebben wij gezegd: zoek dan iets blijvends als dat mogelijk is.

00:21:22

Voorzitter: U heeft het over die duurzaamheid waarschijnlijk nog een laatste vraag, de heer Ram? Voordat u door kunt gaan.

00:21:31

de heer Ram: Dank u wel, Voorzitter. Een vraag aan meneer Ubbens: waarom is dit überhaupt een taak voor de gemeente? Als burgers een huis kopen, dan moeten ze een hypotheek betalen of mensen moeten een huis huren.

00:21:48

de heer Ubbens: Het ontwikkelen van woonlocaties is een taak van de gemeente. Dus dat mensen een woning kunnen vinden in onze gemeente, is al is een taak. Daar werken wij aan mee, dat willen we realiseren. En dat geldt ook voor bijzondere woonvormen, maar wel binnen bepaalde randvoorwaarden. Wat ons betreft zou je er toch verstandig aan doen om weer een stap terug te nemen. Goed onderzoek te doen naar, wat willen de diverse groepen? Past dat dan op deze locatie? Zoek dan een blijvende, definitieve oplossing en niet elke keer iets tijdelijks.

00:22:15

Voorzitter: Dan heeft u nog een laatste vraag van meneer Claassen van D66.

00:22:19

de heer Claassen: Ja, dank u wel, Voorzitter. U vraagt om nog meer onderzoek. Erkent u ook dat er op dit moment ook wel een noodzaak is, om plekken te vinden voor deze doelgroepen? Ik vraag me af in hoeverre een onderzoek de boel niet nog meer gaat vertragen, en niet een oplossing zoekt die mensen toch echt wel willen hebben. Hoe is uw reactie daarop?

00:22:41

de heer Ubbens: Ja, tweeledig. Je zoekt naar definitieve oplossingen op een plek. Waar ik een beetje bang voor ben, is dat het hier uiteindelijk toch gaat gebeuren en dat we nu de omwonenden een verhaal voorspiegelen, waarbij we zeggen: het komt hier tijdelijk. Op een gegeven moment gaan deze groepen zich hier vestigen en die gaan er nooit meer weg. Daar ben ik bang voor. Zoek dan een goede oplossing. Waarbij ik ook vind, dat uiteindelijk de financiën van het hele plan ook door de bewoners moet worden gefinancierd. Daar heb ook wel twijfels bij nu, of dat gaat lukken hier, of dat dat samenhangt met het grote aantal wagens die daar neergezet moeten worden: vijfentwintig. Dat is ook een vraag aan het college: is dat nu een soort minimaal aantal dat je moet halen om uit de kosten te komen? En hoeveel leggen we als gemeente dan nog eventueel bij? Bij een permanente oplossing zou het voor mij makkelijker zijn om dat allemaal terug te gaan verdienen, dan bij een tijdelijke oplossing. Daar laat ik het bij.

00:23:42

Voorzitter: U heeft nog een vraag van meneer Van der Meide.

00:23:44

de heer Van der Meide: Los van de kosten: bent u nu voor of tegen de ingebruikname van de locatie?

00:23:49

de heer Ubbens: Voorlopig ben ik daar nog niet voor. Ik ben niet overtuigd dat dit nu een goed idee is. Het past niet in de randvoorwaarden die wij hebben gesteld. Over de financiën, wij vinden dat de gebruikers moeten gaan financieren. Daar heb ik ook nog niks van gezien, dus daar kan ik nog niet zo goed antwoord op geven.

00:24:04

Voorzitter: Dank voor uw woordvoering. Ik kijk rond wie zijn woordvoering of haar woordvoering wil doen. Meneer Pechler en daarna de heer Van der Laan.

00:24:10

de heer Pechler: Dank, Voorzitter. De inspraaksessie van drie weken geleden was helaas een feest der herkenning in de negatieve zin: weer procesfouten, een boze buurt over de slechte communicatie, en draagvlak dat al verdampt is voordat er een plan ligt. Het begint haast een Groningse traditie te worden, als het gaat om alternatieve woonvormen: Barkmolenstraat, Skaeve Huse en nu de Aduarderdiepsterweg. Wanneer leert de gemeente nu eens van deze fouten? Toch vinden wij dit een wezenlijk andere situatie dan de andere twee voorbeelden die ik net noemde. Dit zijn geen mensen met verslavingsproblematiek, een crimineel verleden of psychiatrische problematiek. Dit zijn geen mensen die zorg of begeleiding nodig hebben, of waarbij er kritieke risico's op overlast zijn. Nee, dit zijn mensen die wonen in een hechte, sociale gemeenschap, die bouwen aan een eigen vrijplaats, in kleurrijke huisjes, met een kleine voetafdruk en een kleinere ecologische voetafdruk. Die grotendeels zelfvoorzienend zijn. De afgelopen jaren heb ik als portefeuillehouder van alternatieve woonvormen binnen mijn fractie, het geluk gehad om bijvoorbeeld de mensen van het Betonbos, Het Wieland en Rollend Goed te leren kennen. Voorzitter, eerlijk gezegd zijn dit mensen waarbij iedereen van geluk zou mogen spreken, om ze te krijgen als burens. Het zijn leuke mensen en als ze hier komen wonen, dan is hun manier van wonen ook veel beter in het landschap in te passen aan de Aduarderdiepsterweg, dan bijvoorbeeld een complex van vijftig appartementen. Dat een van de twee locaties is afgefallen, mede om aan de wens van de buurt tegemoet te komen, vinden we goed. De druk op de ruimte wordt daar anders wel erg hoog. Maar het voorgestelde plan om rondom het historische pand dus wel ruimte te creëren voor maximaal vijftig wagens, daar kunnen we dan ook mee instemmen. Voorzitter, voor het vervolg van het proces lijkt het mijn fractie dan wel handig en wenselijk, om nu eindelijk eens met de doelgroep zelf te kijken naar het hoe en wat. We hoorden van de insprekers, de beoogde bewoners, dat niet iedereen die nu in een woonwagen woont, onverdeeld enthousiast is over de nieuwe locatie. Maar dat hangt ook echt af van de combinatie van groepen die daar gaan wonen en de manier waarop het terrein wordt ingericht. Kan de wethouder toezeggen dat dit een proces van co creatie wordt?

00:26:03

Voorzitter: U heeft voordat u verdergaat een vraag van meneer Koks, SP.

00:26:06

de heer Koks: Ik heb ook zitten puzzelen over die groepen. Het college maakt melding dat er een wachtlijst bestaat voor zeventien mensen. Naar ik begrepen heb, maken die zeventien mensen geen onderdeel uit van die drie groepen die u ook noemt. Het zijn individuen. Denkt u niet dat de vestiging van die zeventien individuen, misschien nog wat aangevuld met meer, dat dat een prima plek voor de Aduarderdiepsterweg zou kunnen zijn? En dat met name ook die andere drie groepen die genoemd worden en die ook hele andere wensen hebben, dat daar juist andere plekken voor gezocht zouden moeten kunnen worden, die passen bij de wensen van de drie gemeenschappen?

00:26:50

de heer Pechler: Dank voor deze vraag. Dat vind ik lastig om antwoord op te geven. Van het Wieland en Rollend Goed heb inderdaad gehoord dat zij niet pers e heel erg enthousiast worden van deze plek. Maar van Betonbos was dat wat minder duidelijk, want bij hen hangt

echt af van hoe de rest van het proces wordt vormgegeven. Aangezien Betonbos bestaat uit, volgens mij, twintig wagens en dit zal vijftientig zijn, lijkt dat me ook een optie. Maar ik zou zeggen: ga met die mensen op die wachtlijst van zeventien personen in gesprek en kijk waar je uitkomt. Daarnaast nog een laatste vraag: in de collegebrief wordt genoemd dat het aantal beschikbare plekken voor deze woonvorm in onze gemeente zeer beperkt is en dat de wachtlijst veel groter is dan die aantal mogelijke plekken. Is er niet zicht op boeren die willen stoppen, waardoor de gemeente een gedeelte van hun land zou kunnen overnemen hiervoor? Dank u wel.

00:27:30

Voorzitter: Dan heeft u toch nog een vraag op het laatste moment van 100% Groningen, de heer Moerkerk.

00:27:34

de heer Moerkerk: Dank u, Voorzitter. Ik hoorde je in je betoog zeggen dat je eigenlijk geen overlast verwacht voor omwonenden van deze groep mensen. Ik ben er gisteren langs gefietst en ongeveer daar waar je de vogels weer begint te horen, omdat de stad achter je gelaten wordt, staat een boerderij waar misschien drie, vier, vijf mensen in het verleden woonden. Er ontstaat nu een stuk grond waar vijftig, zestig mensen zullen wonen, alles bij elkaar. Of wonen in een wagen, maar één iemand, dat weet ik niet helemaal, maar significant, veel meer mensen zullen wonen. Ik vind dat u er nogal makkelijk overheen stapt, dat dat geen overlast zou geven. Graag een reactie.

00:28:11

de heer Pechler: Dank, Voorzitter. Ik ben de afgelopen jaren erg vaak bij het Betonbos, bij het Wieland, en bij het Rollend Goed geweest. Als je daar binnenkomt op dat soort terreinen, is het juist een oase van rust. Dat komt omdat er ontzettend veel groen is, wat natuurlijk al heel veel geluid dempt. Daarnaast zitten er in de meeste woonwagens een persoon, en soms twee. Als je hier vijftientig woonwagens neerzet, dan kom je niet boven de vijfendertig personen uit. Het zijn hele sociale mensen die goed denken om hun omgeving en die echt niet overlast veroorzaken. Daarnaast is het natuurlijk ook niet zo, dat zodra je iemand anders hoort, dat dat dan gelijk overlast is.

00:28:46

Voorzitter: Dan heeft u toch nog een laatste vraag van de heer Koks.

00:28:50

de heer Koks: In aanvulling daarop, de Partij voor de Dieren kent ook vast wel de Gideonweg, Halfweg, de Peizerweg. Dat zijn ook plekken waar sinds honderd jaar, bij wijze van spreken, mensen die onconventioneel willen wonen, waar nooit een spoor en overlast geconstateerd wordt. Dus bent u met mij niet van mening, dat ook deze toekomstige groepen, dat het overlastrisico daar bijzonder marginaal zal zijn?

00:29:13

de heer Pechler: Ja, dat ben ik met de heer Koks eens.

00:29:17

Voorzitter: Dank voor het korte antwoord. Dan had ik de heer Van der Laan van de Stadspartij het woord beloofd.

00:29:23

de heer Van der Laan: Dank u, Voorzitter. De Stadspartij heeft een goed beeld gekregen van de beeldvormende sessie. Er zijn grote groepen stadsnomaden op zoek naar ruimte. De gemeente is op zoek naar duurzame terreinen die daarvoor geschikt zijn. Daar wringt de schoen ook een beetje, want dat betekent dat terreinen minimaal tien jaar beschikbaar moeten zijn. Kan die termijn niet korter, bijvoorbeeld minimaal vijf jaar? Vraag aan het college. Stadsnomaden kunnen niet zonder toestemming van de gemeente Groningen. De locatie Aduarderdiepsterweg zou geschikt zijn voor vijftientig plekken. Omwonenden zijn bekomen van de eerste schrik. Grote groepen onbekenden in een rustig gebied geeft veranderingen en onzekerheid. Als Stadspartij zijn we voorzichtig enthousiast over deze locatie.

00:30:05

Voorzitter: Voordat u verdergaat in uw voorzichtige enthousiasme, een vraag van de heer Ubbens van het CDA.

00:30:10

de heer Ubbens: Bedankt, Voorzitter. Voor deze groepen werd altijd een tijdelijke oplossing gezocht. Nu vraagt de Stadspartij naar meer tijdelijke oplossingen, terwijl we het college op pad gestuurd hebben met een vraag om een duurzame oplossing. En nu zegt u: ja, duurzaam is ook al vijf jaar. Heb ik dat goed begrepen, dus een duurzame oplossing, is een tijdelijke oplossing voor deze groep, waar ze vijf jaar kunnen zitten.

00:30:33

de heer Van der Laan: Een gemiddelde student zou blij zijn met een termijn van tien jaar, laat staan vijf jaar. Wij zouden al goed kunnen leven om ook de acute nood op te lossen, om naar vijf jaar terug te gaan. Ook gezien de urgentie dat een aantal stadsnomaden groepen echt op korte termijn van het terrein af moeten. Dus dan zul je iets moeten. Dus concessie doen.

00:30:57

de heer Ubbens: Voorzitter, er zijn ook groepen mensen die nu nog misschien nog niet in zo'n wagen wonen, die wachten op een plek. Over vijf jaar heb je dan dus weer vijftientig mensen die ook weer een nieuwe plek zoeken, nog los van de groepen die hier niet gehuisvest kunnen worden. Met dit aanbod is in theorie ook het probleem over vijf jaar nog weer veel groter dan het nu is. Dan los je dus niet duurzaam op. Dan wordt de groep alleen maar groter en groter en hebben wij nog steeds geen duurzame oplossing gevonden.

00:31:26

de heer Van der Laan: Kijk, het hele woningbeleid is überhaupt een groot probleem, dus ook voor stadsnomaden. Ik denk dat je heel blij mag zijn, als je al over vijf jaar kunt praten. Je zult toch echt ergens een concessie moeten doen, want het is niet een groep, het zijn meerdere groepen. Alleen al de groepen die hebben ingesproken dat waren er al drie uit mijn hoofd. Dus je zult concessies moeten.

00:31:45

Voorzitter: Gaat u verder met uw woordvoering.

00:31:49

de heer Van der Laan: Voorzitter, op zich zijn wij dus voorzichtig optimistisch over deze

locatie en afgezien van andere inspraaktrajecten was dit ook niet heel fraai. Maar minder ernstig, is al gezegd door een aantal andere partijen, dan Skaeve Huse of Barkmolenstraat. Echter vinden wij het wel jammer dat een grote locatie als het Suikerunieterrein, waarvan de gemeente ook eigenaar is en waar stelselmatig echt niemand tot last zou zijn, waarom dat niet bespreekbaar is. Dat daar ook nog ergens een plekje wordt gevonden? Ook de wijze van loting blijft onduidelijk. Gaan de bewoners van bijvoorbeeld straks het Betonbos voor op andere groepen stadsnomaden? Met andere woorden: welke stadsnomaden komen in aanmerking voor het Aduarderdiepsterweg? Daar ook graag een reactie op van het college.

00:32:37

Voorzitter: Dank u wel. Dan eerst mevrouw De Vries van de VVD voor woordvoering en daarna mevrouw Moorlag van de ChristenUnie.

00:32:44

mevrouw De Vries: Dank u wel. De VVD vond het best een lastig onderwerp in de kern, want aan de ene kant moeten alle mensen een plek krijgen, maar aan de andere kant vinden wij ook dat mensen een stuk eigen verantwoordelijkheid hebben. Moet de gemeente altijd plekken beschikbaar stellen voor mensen, om tegen kostprijs te wonen? Is dat fair naar de andere inwoners? Natuurlijk moet iedereen een plek hebben om te wonen. Maar hoe ver gaat die verantwoordelijkheid? Daar hebben we ook nog een vraag over aan de wethouder: denkt de wethouder ook dat het realistisch is, om als gemeente te stellen dat we alle mensen die alternatief willen wonen, daarin te kunnen faciliteren. Is dat te betalen? Hebben we daar ruimte voor? Kan dat überhaupt?

00:33:20

Voorzitter: U heeft een vraag over wat u eerder zei van meneer Koks.

00:33:25

de heer Koks: Over centjes waar de VVD altijd zeer in geïnteresseerd is, ben ik benieuwd waar u gelezen heeft, dat het tegen kostprijs zou moeten? Zo ja, wat houdt die kostprijs dan namens de volgens de VVD in? Zou u mij daar wat meer over kunnen vertellen?

00:33:44

mevrouw De Vries: Zeker. Ik heb daar nog wat technische vragen over gesteld, hoe dat zit. Daar werd gesteld dat de kostprijs vanuit de gemeente is, echt een prijs voor het gebruik van de grond en niet per se voor de aanleg van nutsvoorzieningen. Wat de VVD betreft, zou dat er juist wel in meegenomen moeten worden, want wij vinden niet zomaar dat de gemeente hier enorm veel op moet toelagen, want dat gebeurt anderszins ook niet.

00:34:10

de heer Koks: Ok, dus u heeft daarin een bevestiging dat de huurtarieven die daar gevraagd zullen gaan worden, alleen voor het grondgebruik is.

00:34:19

mevrouw De Vries: Ja. Dat was de vraag aan de wethouder over het faciliteren. We hebben nu een tijdelijke, niet-duurzame plek op nummer negentien en dat is voor niemand echt optimaal. Voor deze mensen niet, voor de gemeente niet, voor de omwonenden niet. Hoe tevreden is de wethouder met deze plek? Dan in het verlengde daarvan: hoe serieus zijn de alternatieve locaties onderzocht?

00:34:44

Voorzitter: U heeft nu een vraag van meneer Claassen, D66.

00:34:46

de heer Claassen: Dank u wel, Voorzitter. De vraag is: u geeft aan duurzame oplossing, niet tijdelijk en u vraagt daar een reactie op. Wat zijn uw eigen ideeën bij een duurzame oplossing van deze zaak?

00:35:02

mevrouw De Vries: Daar kan ik me ook wel een beetje aansluiten bij het CDA. Wat onze fractie betreft is duurzaam voor langer dan tien jaar. Bij voorkeur inderdaad voor onbepaalde tijd. Maar moet je je daarin ook afvragen, of dat dan moet met het plan zoals dat er nu ligt, want dan moeten we als gemeente toch een investering doen. De vraag is: is dat fair als je kijkt naar hoe we dat in de rest van de stad aanpakken, of in de gemeente. De vraag was dus: hoe serieus zijn alternatieve locaties onderzocht? Het gaat hier om bijzondere groepen en daar mag best bijzonder goed onderzoek naar gedaan worden. De omwonenden hebben in ieder geval niet het gevoel dat er heel serieus naar die alternatieven gekeken is. Ze hebben zelf ook nog een aantal aangedragen gedragen. Daarop voortbordurend hebben de omwonenden sowieso niet het gevoel serieus meegenomen te zijn in dit proces. Dat gebeurt best wel vaak.

00:35:52

Voorzitter: PvdA, de heer Van der Meide.

00:35:55

de heer Van der Meide: Dank u wel. Ik heb begrepen dat we aan deze locatie niet voldoen en de gemeente sowieso op zoek moet naar een nieuwe plek. Dan ben je toch blij met elke plek die behoorlijk goed in de buurt komt van een goede plek.

00:36:10

mevrouw De Vries: Je bent blij met een plek die geschikt is als plek, en dan is de vraag: is dit een geschikte plek? Er zijn een heleboel alternatieven die misschien nog veel geschikter zijn dan deze, maar daar is, volgens mij, niet voldoende onderzoek naar gedaan.

00:36:22

de heer Van der Meide: U vindt hem nu niet geschikt?

00:36:24

mevrouw De Vries: Ik denk dat er misschien andere locaties zijn die geschikter zijn. Dat zei ik.

00:36:28

de heer Van der Meide: Welke zijn dat ook alweer?

00:36:29

mevrouw De Vries: Er is een lijst, die is door de omwonenden rondgestuurd. Die heeft u ook kunnen ontvangen als u dat wilde zijn. Daar staan negentien locaties op.

00:36:38

Voorzitter: Gaat u door.

00:36:39

mevrouw De Vries: Het ging nu over de omwonenden die niet meegenomen worden. Dat is

ook een onderwerp waar meneer Koks het altijd heel erg over heeft, dus hij is misschien wel heel geïnteresseerd in wat ik daarover te zeggen heb.

00:36:49

de heer Koks: Dat gaat nog komen. Nog even terug. Vindt u het als VVD-fractie een geschikte plek? Want ik ben er ook een paar keer wezen fietsen en ik denk: nou fantastische plek. Ik zou niet zo'n eind van de binnenstad willen wonen, dat is weer wat anders, maar qua plek helemaal goed. Wat zou u nog voor een betere plek weten te bedenken? Midden op de Grote Markt? Maar dat lijkt me ook qua kostprijs niet het meest geschikt.

00:37:13

mevrouw De Vries: Dat lijkt me een duur grapje inderdaad. Wij zeggen ook helemaal niet dat dit een, dat zei ik net ook tegen de PvdA, dat dit per definitie een ongeschikte locatie is. We kunnen ons best voorstellen dat er een beperkt aantal groepen op een plek als deze locatie geplaatst worden. Maar wat wij belangrijk vinden, is dat er goed onderzoek gedaan is naar welke locaties geschikt zijn. Als er nog geschiktere locaties zijn, misschien ook voor toekomstige groepen, maar ook voor een deel van deze groep, dan moet daar wel goed naar gekeken worden. Dan toch nu het meenemen van omwonenden en de communicatie, want dat gaat vaak fout. Dat is vandaag ook vaker gezegd. Ik krijg er echt een beetje een onbestemd gevoel van, want het is toch niet zo heel moeilijk om een briefje in de buurt door de bus te doen en dan de direct omwonenden te bellen. Dat gebeurt al zo vaak niet. Ik krijg daar niet zo goed de vinger achter, waarom dat dan niet lukt. Daar wil ik nog wel graag een reactie op. Als laatste een vraag over de inrichting. Hoe kijkt de wethouder naar het aantal groepen, ook in het verlengde van het CDA, de financiën, de betaalbaarheid van het aantal personen? Komt dat onder druk te staan als we dat aantal terugbrengen? In hoeverre wordt er gekeken bij het plaatsen van groepen, naar het matchen van groepen die ook daadwerkelijk bij elkaar passen, als ze daar bij elkaar moeten wonen. Dank u wel.

00:38:30

Voorzitter: Dank voor uw woordvoering. Dan heeft nu mevrouw Moorlag van de ChristenUnie het woord.

00:38:35

mevrouw Moorlag: Dank Voorzitter. Meer mensen zeiden het al: al langere tijd hebben we als raad de wens uitgesproken om meer geschikte plekken te realiseren binnen de gemeente voor mensen die in een alternatieve woonvorm leven. De ChristenUnie vindt de manier waarop veel van deze mensen in groepen samenwonen heel mooi. Het zijn hechte gemeenschappen, waarin men naar elkaar omkijkt en waar men elkaar helpt. We stellen het dan ook op prijs dat de gemeente op zoek is naar een plek voor deze groepen. We begrijpen de zorgen die zijn ontstaan bij omwonenden, vooral door de communicatie die in de eerste instantie misliep. Maar ook doordat er werd voorgesteld een hele grote groep wooneenheden toe te voegen. Het college vindt dit ook en zij stelt nu voor om nummer veertien te laten vervallen en nummer negentien nu verder uit te werken. We willen het college vragen in deze uitwerking te kijken naar de groepen die er momenteel in de gemeente zijn en welke groepen dan goed zouden passen qua grootte, of type, of een combinatie van groepen. We zouden ook graag zien dat dit met omwonenden gebeurt, zodat zij inspraak hebben in de impact qua grootte die de groep gaat hebben op hun

leefomgeving. We willen het college ook vragen hierin flexibel te zijn en dit samen met alle groepen goed uit te werken.

00:39:51

Voorzitter: U heeft hier twee vragen over. Eerste van de heer Ubbens en dan van de heer Koks.

00:39:55

de heer Ubbens: Bedankt, Voorzitter. De reden dat Aduarderdiepsterweg veertien niet door kan gaan, is toch omdat er een weg wordt aangelegd in dat gebied? Dus dat is een belangrijkere redenen dan: we houden rekening met de omwonenden.

00:40:11

mevrouw Moorlag: Voorzitter, dat hoorde ik inderdaad de heer Ubbens net ook zeggen. Maar voor zover wij hebben begrepen is dat mede een reden waardoor uiteindelijk dit besluit is genomen. In eerste instantie heeft het college geluisterd naar wat omwonenden zeiden over de impact en hebben ze daardoor minder wooneenheden toegestaan.

00:40:31

de heer Ubbens: Begrijp ik u goed? U zegt: op deze plekken kunnen vijftientig wagens geplaatst worden en er zijn diverse verschillende groepen en individuen die daaraan mogelijk gebruik van willen maken. Wilt u de buurt mee laten bepalen wie daar gehuisvest worden? Dat heb ik toch niet goed gehoord, mag ik hopen.

00:40:54

mevrouw Moorlag: Voorzitter, dank u wel. Ik had het over het grootte en de impact die dat zou kunnen hebben. Ik begrijp ook dat meerdere verschillende groepen of type groep, dat zou best kunnen verschillen, dus neem ze daar gewoon in mee.

00:41:06

de heer Ubbens: Ze? Wie bedoelt u dan? Omwonenden?

00:41:08

mevrouw Moorlag: Jazeker ook. Neem ze daarin mee en licht ze daarover in.

00:41:16

Voorzitter: Dank voor uw woordvoering. De heer Van der Meide.

00:41:26

de heer Van der Meide: Dank u wel, Voorzitter. Goed dat er aandacht is voor dit onderwerp van bijzondere woonvormen en fijn dat deze locatie geschikt is daarvoor. Voor ons staat dat buiten kijf. Zelfs de direct aanwonende heeft geen probleem, voor zover mij bekend, om mensen hier direct te huisvesten, mensen zonder vaste woningen, om het maar zo te noemen. De bezwaren van andere bewoners in de buurt en nabij deze locatie, richt zich vooral op het verkeer dat zal toenemen. Dat bezwaar is voor een heel groot gedeelte tegemoetgekomen, door in dit geval maar een locatie te ontwikkelen. Dat is prettig voor de omwonenden. Kortom, de locatie is geschikt. Terecht ook dat de gemeente bouwhistorisch onderzoek heeft gedaan naar deze locatie, want zoals de kaart laat zien, is hier sprake van een locatie met archeologische waarde. Nog over de term stadsnomaden, die wordt nu veel gebruikt, maar ik stel voor om dat niet meer altijd te gebruiken onder deze noemer. Dat gaven de bewoners vorige week ook aan. Niet iedereen die anders woont, alternatief woont,

vindt de term 'stadsnomade' geschikt voor hem of haar. Over het proces. Ook nu blijkt dat het ontzettend lastig is, om het proces met omwonenden, raad en andere partijen helemaal perfect te organiseren. Soms gaat het om iets meer dan schoonheidsfouten: de brief kwam te laat. Een grotere groep had aangeschreven moeten worden. Dat klopt, maar het is ingewikkeld, want het is ook nog een lange strijd tussen die verschillende nieuwe inwoners. Je kunt niet nu zomaar al met nieuwe inwoners gaan praten, want je zult eerst een keuze moeten maken, beredeneerd, welke groep daar nu het geschiktst kan wonen.

00:42:57

Voorzitter: U heeft daarover een vraag van meneer Koks.

00:42:59

de heer Koks: Nu weet ik wel dat de PvdA iets heeft met naamsveranderingen, zoals dat held de heldin moet worden. Maar heeft u misschien ook een alternatief voor het begrip stadsnomaden? Heeft u daar een suggestie voor?

00:43:14

de heer Van der Meide: Ik heb er een hele hoop. Ik noem het nu alternatieve bewoners, maar dat is ook zo flauw. Maar nee, ik stel voor dat mensen zelf moeten bepalen hoe zij genoemd willen worden. Nu scharen wij het allemaal onder één noemer, en niet alle groepen waar we het nu over hebben, dekt de term stadsnomaden. Dat is het enige wat ik wil zeggen. Verder bepaalt iedereen maar zelf. U mag zelf ook weten of u de SP heet of niet.

00:43:46

Voorzitter: U heeft nog een vraag van mevrouw De Vries.

00:43:50

mevrouw De Vries: Het ging nu net over wat anders. Maar door de laatste paar zinnen van de PvdA was ik toch wel getripped. Dat ging over het meenemen van inwoners en de participatie. Ik hoor de PvdA zeggen, dat er eerst bepaald moet worden welke groep het geschiktst is om er te wonen en dat je dan pas de buurt kan informeren. Als dat inderdaad de manier is, waarop er ook vanuit het college gekeken wordt naar participatie, dan snap ik ook wel waarom het zo vaak misgaat. Dat is dan toch veel te laat?

00:44:18

de heer Van der Meide: Nee, dat lijkt mij helemaal niet, het is nog veel te vroeg, zou ik zeggen. Om met een groep, bijvoorbeeld het Beton os, te gaan praten en te zeggen achteraf: jongens ga eens met de omwonenden praten en dan te zeggen: ja, maar er komen hier andere inwoners te wonen. Dus het lijkt me heel onverstandig, om dat te doen. Dan hou je de bewoners van Betonbos een worst voor, die je niet waar kunt maken.

00:44:38

mevrouw De Vries: Misschien begrijpen we elkaar dan niet helemaal goed. Het ging mij vooral om de omwonenden op de locaties aan de Aduarderdiepsterweg, die niet geïnformeerd worden of die veel te laat geïnformeerd zijn. Als u dan aangeeft, pas op het moment dat bekend is welke groep er komt, maar dat al lang bekend is, dat er groepen komen.

00:44:59

de heer Van der Meide: Nee, zo bedoel ik het niet. Natuurlijk moet je die bewoners meteen

informereren op het moment dat je de raad ook informeert en het plan naar buiten brengt. Daar ben ik het helemaal mee eens. Uiteraard ga je ook met hen in overleg. Dat is wat het college volgens mij ook voorstaat om te doen.

00:45:13

mevrouw De Vries: Maar bedoelt u dan dat omwonenden bij dit soort projecten, het is een voorbeeld maar dat dit komt natuurlijk vaker voor, pas geïnformeerd hoeven te worden, op het moment dat er een kant-en-klaar plan ligt, en de raad geïnformeerd wordt? Of op het moment dat er nagedacht wordt.

00:45:26

de heer Van der Meide: Nee, het voornemen er ligt van het college om daar iets te doen. Op dat moment lijkt mij logisch. Ik bedoel, eerder kan ook niet, je moet er een voornemen hebben. Sommige alternatieve bewoners zoeken een ander soort plek, bijvoorbeeld met minder regels of met minder voorzieningen, een vrijplaats. Ziet het college die vraag ook en wat kan zij daaraan doen? In principe ligt de bal natuurlijk bij de alternatievelingen zelf. Ga op zoek naar die bijzondere plekken waar je een terrein kunt huren en waar je je gelukkig voelt. Als je die gevonden hebt, dan kan de gemeente welwillend kijken of er een vergunning voor gegeven kan worden. Toch gebeurt dit nauwelijks. Waar schort het hem dan aan? Gaat het alleen om geschikte locaties of staat regelgeving al dan niet terecht in de weg? Kan het college daar een antwoord op geven. En wanneer gaat de gemeente verder met de zoektocht en uitwerking van andere locaties?

00:46:16

Voorzitter: Dank voor de woordvoering. U heeft nog een vraag van de heer Koks.

00:46:20

de heer Koks: Die groepen, die we drie weken geleden bij de inspraak hebben gezien, die geven allemaal aan, dat het geen individuen zijn, maar met elkaar nauw verweven groepen. En dat ze ook in die zin als groepen gehuisvest willen worden. Ze willen gewoon met zijn zessen een plek hebben. Erkent u dat recht ook, dat dus in groepsverband die huisvesting gerealiseerd kan worden?

00:46:47

de heer Van der Meide: Ik vind dat wel een beetje lastig, want dat beperkt natuurlijk wel heel erg de locaties, waar mensen alleen maar met hun eigen club willen. En daar nooit andere mensen toelaten, is ook wel beperkte mogelijkheden. Dus ik vind het een hele lastige. Mensen vinden het heel lastig om andere mensen toe te laten. Dat ik begrijp ik wel, maar als je een plek hebt voor vijftientig, dan is het zonde om daar maar twintig van te gebruiken.

00:47:13

de heer Koks: Aan de andere kant is het makkelijker, als je maar zes mensen een plek hoeft te bieden. Waarvan ze ook zeggen: het hoeft allemaal niet, geen riolering. Daar wordt het een stuk simpeler van.

00:47:24

de heer Van der Meide: Dat is ook zo. Daarom vraag ik ook aan het college: zijn er nog meer mogelijkheden. Ook aan de bewoners zelf: stel je wat flexibeler op, kijk ook eens of je nog

kunt uitbreiden als groep, of minder kunt doen en ga zelf op zoek. Dan kan de gemeente faciliteren met een vergunning.

00:47:39

Voorzitter: Het lijkt dat u het eens bent over dit punt en dan geef ik mevrouw Folkerts het woord, namens GroenLinks.

00:47:46

mevrouw Folkerts: Ik kan me grotendeels aansluiten bij de woordvoering van PvdA daarnet. Iemand zei net: "De gemeentes is iets te voortvarend te werk gegaan." Dat vind ik ook wel een beetje, en dan niet zozeer het proces met de omwonenden, dan kan ik me wel enigszins aansluiten bij het woord 'schoonheidsfout' en wat er allemaal over gezegd is. Maar vooral dat intekenen van die standplaats en meteen zoeken naar iets waar veertig mensen tot Sint-Juttemis kunnen blijven wonen. Volgens mij is dat helemaal niet nodig, vooral omdat ze inderdaad niet per se allemaal bij elkaar op een hoop gegooid willen worden. Maar ook omdat mensen zeggen: ja, wij kunnen heel goed zelf zo'n terrein inrichten, bosjes aanplanten. Het is ook niet voor iedereen nodig, om aangesloten te worden op allerlei nutsvoorzieningen en daar kosten te maken. Wij denken dat nu dit een hele mooie locatie kan zijn om in ieder geval een deel van de mensen die in beeld is, verlichting te bieden. En volgens mij moet de gemeente ook vooral nu op zoek gaan naar meer locaties, voor wellicht een kortere periode, wellicht zonder aansluiting en ook samen met die groepen zelf, om te kijken: hoe zouden wij nog en dat heet dan tijdelijk anders bestemmen of anders benutten, om op die manier mensen toch een plek te geven. Want ik denk dat voor een deel dat mensen zeggen: we hebben eigenlijk heel weinig nodig en wij zijn heel mobiel. Dat is ook een kans in de woningcrisis die we hier met zijn allen hebben. We zoeken niet een terrein waar je net zo goed een flatgebouw voor vijftig mensen zou kunnen bouwen. Wij kunnen ook met heel ander soort terreinen, veel korter, kunnen wij ook mensen fijn laten wonen in de stad Groningen. Ik denk dat dat heel erg fijn is, dat mensen in onze gemeente op die manier zo flexibel kunnen wonen. Volgens mij moeten we dat omarmen met zijn allen.

00:49:47

Voorzitter: Dan heeft u volgens mij nog wel twee vragen, eerst van de heer Moerkerk, dan van de heer Ubbens.

00:49:51

de heer Moerkerk: Het loopt een beetje vooruit op mijn woordvoering, wat ik aan u wil vragen. Kijk, deze groepen zijn vaak ontstaan tegen de verdrukking in, tegen de overheid. Mijn roots liggen ook in een huis met wielen. Het is ontstaan, deze vorm, door de manier van vrij denken en vrij leven. Wat we nu doen is een uitgetekend plan met straatjes en leidingen en grenzen. Het gevaar is nu een beetje, misschien deelt u die mening, de bewoners zijn nu ongelukkig, maar worden de bewoners ook gelukkig van deze compleet uitgetekende kwestie die nu voorligt? Ik gun overigens deze bewoners een prachtige plek, laat dat niet duidelijk zijn, maar past dit wel bij ze?

00:50:32

mevrouw Folkerts: Prima, dat u uw woordvoering vast in mijn spreektijd doet, maar dat is inderdaad volgens mij de eerste zin van mijn woordvoering: dat de gemeente hier alvast die

die plekken gaat intekenen. Dat lijkt me een beetje voortvarend, want dat is niet per se waar om gevraagd wordt.

00:50:50

de heer Ubbens: Bedankt, Voorzitter. Ik was toch in de veronderstelling dat wij het college op pad gestuurd hadden met het idee: zoek nu een duurzame oplossing, zodat voor deze groepen voor langere termijn plekken beschikbaar zijn. Maar nu hoor ik mevrouw Folkerts zeggen: "Ja, er zijn zoveel tijdelijke plekken." Maar als die plekken er allemaal, dan hebben we dit probleem toch niet? Elk jaar hebben we deze gesprekken weer, weer groepen die ergens heen moeten, er is geen plek. We moeten weer op zoek naar een andere plek. Maar ik hoor u zeggen: "Het probleem hoeft niet te bestaan, want er zijn plekken zat waar het allemaal tijdelijk kan."

00:51:21

mevrouw Folkerts: Ik zou ook het liefst zeggen: jongens, we hebben hier een supergroot veld. We hebben er helemaal geen andere plannen voor. Daar kan de een na de andere woongroep komen. Zo'n veld bestaat niet. Dan hadden we het wel gevonden. Dus ik denk dat we in de huidige tijd ook moeten gaan kijken naar tijdelijke plekken. Ik ben ook heel blij dat er mensen zijn in woongroepen, die dat soort plekken die anders jarenlang misschien een beetje liggen te verstoffen, een mooie invulling kunnen geven.

00:51:58

Voorzitter: Vervolgvraag van de heer Ubbens.

00:52:00

de heer Ubbens: De conclusie is elke keer: die plekken zijn er dus niet. Die plekken zijn er dus niet. Dan loopt het vast. Dan moet je naar de Gideon-locatie. Dat is gevaarlijk, het is niet prettig, en dan zitten we weer. Want die plekken zijn er niet.

00:52:11

mevrouw Folkerts: Ja, ik weet niet of die plekken er niet zijn, omdat de gemeente soms ook wel met een heel erg strakke blik kijkt van, het moet wel tien jaar, en aansluitingskosten. Ik denk dat er nog wel iets mogelijk is, om als wij daar meer met die bewoners zelf naar kijken, natuurlijk geen garanties dat er voor al die groepen altijd maar plek zal zijn, maar ik denk of ik hoop, dat als wij iets flexibeler meedenken, dat er wellicht daar nog iets gevonden kan worden.

00:52:40

Voorzitter: Volgens mij is de discussie wel helder. De heer Van der Meide.

00:52:42

de heer Van der Meide: Dan doet zich een dilemma voor. Heel veel plekken in de stad hebben een groenbestemming. Nu bent u nogal van het groen, u heet zelfs een beetje zo, maar gaat u nu toestaan dat we op plekken waar een groenbestemming is ook dit soort bewoning toelaten? Want dat lijkt mij best wel een dilemma. Dat zal niet bij elke plek kunnen, maar dat geeft natuurlijk wel meer mogelijkheden.

00:53:05

mevrouw Folkerts: Nee, ik geloof niet dat we nu zeggen: weet je wat woongroep, neemt u het Stadspark maar. Dat gaan we inderdaad niet doen. Dingen die ecologisch belangrijk zijn

of vergiftigde grond of wat dan ook, heel veel plekken. Daarom ook komen mensen met een lijst van negentien plekken en moet je helaas bij al die plekken zeggen: ja sorry maar hier kan het echt niet. Inderdaad, heel veel plekken zijn vanwege bijvoorbeeld een groenbestemming niet geschikt.

00:53:32

Voorzitter: Mevrouw De Vries. De laatste vraag is voor de heer Van der Laan.

00:53:36

mevrouw De Vries: Dank u wel. Ik vind ook wel dat er door GroenLinks wat makkelijk omgegaan wordt, met het aantal beschikbare plekken: dan kunnen we wel een paar jaar daar en een paar jaar daar. Maar gaan we dan elke paar jaar daar weer nutsvoorzieningen aanleggen, de initiële kosten doen en hoe gaan we dat betalen?

00:53:50

mevrouw Folkerts: Ja, u maakt zich heel erg zorgen over die nutsvoorzieningen. Lang niet al die groepen, ga er eens bij een langs, die zeggen: wij hebben ons eigen waterfilteringsysteem, wij kunnen zelf onze energie opwekken. Wij vergroenen zo'n plek alleen maar op eigen kosten. De gemeente hoeft daar nog geen bosje aan te planten. Volgens mij is dat het probleem niet. Ik zie in de stad heel veel plekken waar soms zelfs met kokend, stromend water, denk aan Tuinen en de Stad een initiatief is weggejaagd en vervolgens jarenlang leegstaat en niks gebeurt. Bij dat soort plekken denk ik: daar kan ook wel een aantal jaar een woongroep.

00:54:25

mevrouw De Vries: Dus als het binnen de wet- en regelgeving past, bent u het met ons eens dat we dan niet standaard nutsvoorzieningen op dit terrein hoeven aan te leggen, dat we dan gemakkelijker plekken beschikbaar hebben?

00:54:34

mevrouw Folkerts: Ja. Volgens mij moet je met de woongroep zelf kijken wat zij nodig heeft. Er zijn ook bewoners zijn, alternatieve bewoners die zeggen: ja, nee, maar ik wil wel minstens tien jaar en ik heb er wel nutsvoorzieningen nodig. Natuurlijk heb je dan een ander gesprek. Groepen die zeggen: voor ons niet, moet je kijken wat er mogelijk is in tijdelijk anders bestemmen, om dat mogelijk te maken.

00:54:59

de heer Van der Laan: Dank u, Voorzitter. Is GroenLinks het dan eens met ons, dat je misschien wel moet kijken naar een kortere periode dan tien jaar, bijvoorbeeld vijf jaar? Dat is de eerste vraag. De tweede vraag is: al zouden bewoners in het algemeen het willen, ze mogen bijvoorbeeld op dit moment niet meer nieuwbouwwoningen bouwen met gas. Dat is verboden in deze gemeente. Je mag niet meer een nieuwbouwwoning die op het gasnet is aangesloten. Nou zegt GroenLinks: dat maakt eigenlijk niet zoveel uit, of het nu houtkachels zijn of olie, als ze maar zelf zorg voor warmte en infrastructuur. Dat is wel heel erg scheef natuurlijk. Dan ga je echt groepen bevoordelen.

00:55:45

mevrouw Folkerts: Ja, volgens mij ga ik mezelf nu echt heel vaak herhalen. Nogmaals, kijk samen met die initiatieven met die woongroepen wat voor hen, dat als zij zeggen: ja, voor

ons is het minstens vijf jaar, dan ga je zoeken naar iets voor minstens vijf jaar. Als ze zeggen: als wij drie jaar ergens staan, dan vinden we dat prima. Kijk naar wat de wensen van de groepen zelf zijn. Volgens mij wil niemand giftige houtrook overlast. Dus nee, daar ben ik niet voor. Verwarmen met zonnepanelen, zonnecollectoren ben ik wel voor. Voor alles geldt dat het binnen de volksgezondheid regelgeving hoort, dus ook voor dit soort wooneenheden.

00:56:30

Voorzitter: Dank voor alle antwoorden die u moest geven na een wat kortere woordvoering. Dank daarvoor en dan de heer Ram van de PVV.

00:56:39

de heer Ram: Dank u wel, Voorzitter. De PVV heeft een goed beeld gekregen van de samenstelling van de groepen en hun wensen bij de beeldvormende sessie. Op zich allemaal welwillende mensen, bijzonder vriendelijk en aardig. Ze gaven ook duidelijk aan dat ze als groep niet gehoord werden. Hun wensen werden niet gehoord en ook de omwonenden zijn niet geraadpleegd. Dus ja, tot zover dan de participatie, van wat er dan van overblijft. De VVD heeft er ook al om gevraagd. Een vraag aan het college: waarom gaat dit zo vaak fout? Ja, het standpunt van de PVV, daar wil ik helder over zijn. Wij vinden niet dat het een opdracht is van de gemeente, om voor de stadsmaden een locatie te vinden. De PVV vindt het prima als Partij voor de Vrijheid, dat iedere burger een eigen woonwens zou willen. Maar dat betekent niet dat de gemeente een speciale taak heeft voor deze groep, om stukken grond aan te schaffen of gronden te vinden. Het is in eerste instantie de verantwoordelijkheid van deze groepen zelf. Iedere burger betaalt voor zijn eigen woning, of het nu koop of huur is, en het zelf financieren van je eigen huisvesting is een belangrijke voorwaarde. Dat is wel zo eerlijk naar de rest van de inwoners. Ja, wat ons betreft zijn deze groepen zelf eerst aan zet. Zoeken naar een locatie die je kan kopen. Dan moet er gekeken worden in de bestemmingsplannen, of het mogelijk is om daar een woonlocatie te creëren. Dan is een vergunningaanvraag de geijkte weg, zoals bij elke burger het geval is. De eigen verantwoordelijkheid voor die woonvorm.

00:58:18

Voorzitter: U heeft een vraag van meneer Ubbens.

00:58:22

de heer Ubbens: Bedankt, Voorzitter. Zo gaat het toch heel vaak niet? Meerstad is toch ook niet door allemaal burgers gekocht, die er allemaal grond gekocht hebben, die dan allemaal een vergunningaanvraag doen? Dat zijn wij gaan ontwikkelen als een woningbouwlocatie. Dat kan voor bijzondere woonvormen natuurlijk ook. Dan kunnen die mensen daarvoor betalen, maar dat is een andere manier.

00:58:41

de heer Ram: Dat ben ik inderdaad met u eens. Kijk, er zijn meerdere bestemmingsplannen langs geweest al in deze raad en, dan is het een geijkt moment om daar met als raad over te praten, of daar een alternatieve woonvorm mogelijk is. Dat is dan het moment. Als je dan als raad beslist: daar kunnen alternatieve woonvormen plaatsvinden, binnen bijvoorbeeld zo'n Meerstad-plan. Dan is dat prima. Maar niet gaan slepen met mensen. Dat is helemaal niet

goed, en ook niet uit te leggen naar andere mensen die betalen voor hun huis en huur betalen. Ik vind dat niet rechtvaardig.

00:59:17

Voorzitter: Heeft u nog een vraag van de heer Claassen.

00:59:21

de heer Claassen: Dank u wel, Voorzitter. Als ik het goed begrijp, dan zegt u dat er eigenlijk in elke stedelijke ontwikkeling die wij doen, als het gaat om Meerstad, Stadshavens Suikerzijde, De Held, dat we daarin ook moeten kijken naar een plek voor deze bijzondere woonvorm.

00:59:39

de heer Ram: Niet deze bijzondere woonvorm. De raad geeft in duidelijke meerderheid aan en heeft in een motie aangegeven om naar een duurzame locatie op zoek te gaan. Dan is het aan het college, als er een bestemmingsplan wordt voorgesteld, om daar dan een locatie in te vinden. Dat lijkt mij de geijkte weg. Dan hoeft niet bij elk bestemmingsplan een locatie gevonden te worden. Natuurlijk niet. Maar als je een aanbod wilt doen voor alternatieve woonvormen, dan is bij een bestemmingsplan de geijkte weg om daar dat aan de orde te stellen. Niet gaan leuren met mensen en heen en weer schuiven. Ik vind dat de gemeente zich in een onmogelijke positie heeft gemanoeuvreed, maar daar is de gemeente, het college, wel zelf verantwoordelijk voor.

01:00:23

Voorzitter: Dank voor uw woordvoering. Ik kijk nog even de zaal rond, de heer Moerkerk van 100% en daarna de heer Koks.

01:00:32

de heer Moerkerk: Dank u wel. Voorzitter. Mijn fractie is nog een beetje aan het stoeien met de meningen hieromtrent. Gelukkig is het een meningvormende sessie. Ik luister met aandacht naar u allen. Ik zie bewoners die niet blij zijn, de huidige bewoners in het gebied. Ik zie toekomstige beoogde bewoners ook niet allemaal blij zijn. Ik zie een wat betuttelend plan op tafel liggen. Ik maak me zorgen of dit ook echt het probleem oplost, wat we willen oplossen. Dat groepen die nu heel verschillend zijn, bij elkaar moeten. Dan moeten ze ook nog in het vakje gaan staan wat getekend is. Dus ik maak me zorgen over de kwaliteit van dit plan. Aan de andere kant, zie ik ook dat er iets moet gebeuren. Dat er plekken moeten komen. Ik snap ook wel dat bewoners boos zijn, maar we kunnen ook niet bij elk nimby reflex gaan zeggen dat we iets niet willen. Er is nu eenmaal een soort kogel die door de kerk moet. Die gaat een beetje zeer doen her en der. Ik ben er nog niet helemaal over uit. Ik laat me graag bijpraten als iemand dat kan, ook van de bewoners. Die kijken ongetwijfeld mee. Bel mij, schrijf mij, ik ben er niet uit, ik vind het lastig. Zomaar over al die bewoners heen wandelen, beide groepen, ik vind het moeizaam.

01:01:45

Voorzitter: Dank voor deze oproep en woordvoering. De heer Koks.

01:01:49

de heer Koks: Voorzitter, een deel van mijn woordvoering heb ik al via mijn vragen gedaan, dus wat dat betreft hoef ik niet de volledige vier minuten te besteden. Waar het ons om

gaat, we vinden de gang van zaken in de aanloop, wat de heer Ubbens ook zegt, ja, dat heeft niet bepaald de schoonheidsprijs. Wij hebben twee weken terug in de raad een motie aangenomen, dat de leidraad huisvesting kwetsbare personen, aangepast moet gaan worden op grond van de ervaringen die de laatste tijd zijn opgedaan, zo her en der. Nu is de kern van die leidraad natuurlijk huisvesting, waarin verwacht mag worden dat er reacties vanuit omwonenden komen. Laat ik het zo maar zeggen. Want ik wil bepaalt niet deze stadsnomaden als kwetsbare individuen neerzetten, maar wel dat zij eenzelfde reactie kunnen oproepen als andere voorzieningen. Dus Voorzitter, mijn voorstel is, om ook in dit soort huisvestingkwetsies de leidraad die nog aangepast gaat worden, van toepassing te laten verklaren. Dat is een. Ik ben benieuwd wat het college daarvan vindt. Op de tweede plaats, ik ben het helemaal eens met de uitleg die mevrouw Folkerts geeft over de maatwerk insteek die rondom de huisvesting van deze mensen moet worden plaatsvinden. Kijk, in ons beeld gaat het om zeventien mensen die aan de Aduarderdiepsterweg gehuisvest moeten worden. Daar staat een wachtlijst voor. Dat zijn andere mensen dan die in Betonbos, Rollend Groep en Wieland wonen. Wij zien het dus dat het een locatie wordt voor die zeventien mensen die op die wachtlijst staan, en mogelijk aangevuld met een aantal individuen meer. Daar wil ik graag een bevestiging van college van, want wij vinden dat die andere drie groepen die ik net noemde, die ook door mevrouw Folkerts genoemd worden, dat die hun specifieke wensen gehonoreerd moeten krijgen. Zij zijn aparte sociale eenheden en die moeten de kans krijgen, om in zo'n sociaal verband een eigen huisvesting krijgen. Niet per se over voor tien jaar, afhankelijk van hun specifieke woonwensen.

01:04:12

Voorzitter: U heeft een vraag van de heer Ubbens.

01:04:15

de heer Ubbens: De zeventien mensen die op de wachtlijst staan, creëer je dan niet een probleem? Dit zijn mensen die misschien nu nog niet ergens op een tijdelijke locatie staan, maar je creëert over vijf of tien jaar toch een heel groot probleem, want dan moeten die groepen weer weg. Dan hebben we nog weer zo veel groepen erbij die op een andere locatie gehuisvest moeten worden. Dat is toch niet de bedoeling? De bedoeling was toch dat er voor die mensen een permanente oplossing gezocht zou worden?

01:04:42

de heer Koks: Wat is permanent in dit leven, oftewel tien jaar vinden wij al een periode waarin mensen prima gehuisvest kunnen worden. Het kan inderdaad best zo zijn, dat er allerlei ontwikkelingen in de komende tien jaar komen. Wie weet wat voor terreinen er nog vrij komen, waar mogelijkwijze wel tot in de eeuwigheid deze mensen ondergebracht kunnen worden. Als start vinden wij dit een prima situatie, voor deze mensen op de wachtlijst. Daar hebben we het over. Als laatste, zei ik al in de beantwoording van de VVD, mijn vraag daarover: we vinden het op zich een prima locatie daar. We zijn blij dat de ene locatie weg is, want dat zou echt veel van het goede zijn. We hebben er alle vertrouwen in, zei ik daarstraks ook al, gezien eerdere ervaringen bij dit soort woongroepen, dat dat zonder overlast en in prima harmonie met de spaarzame omgeving, want zoveel mensen worden het ook niet, gerealiseerd kan worden.

01:05:40

Voorzitter: Dan heeft u nog twee vragen, één van de heer Van der Laan en daarna van meneer Ubbens.

01:05:45

de heer Van der Laan: Voorzitter, dank. Begrijp ik het goed dat de SP ook voor kortere periode is, dan die tien jaar? Bijvoorbeeld vijf jaar, ook waar GroenLinks een beetje op hintte?

01:05:57

de heer Koks: Voorzitter, ja zeker. Nogmaals, ik wijs naar de woordvoering van uw buurvrouw, die geeft exact aan hoe wij ertegen aankijken, dat vervelende maatwerk gedoe.

01:06:10

de heer Ubbens: Bedankt, Voorzitter. Ik krijg toch het idee dat als het om die mensen op de wachtlijst gaat, dat we dan toch niet een tijdelijke locatie aan het realiseren zijn. Dat we zeggen: hier gaan we dat eerste instantie tijdelijk doen, maar als die mensen eenmaal tien jaar hebben gezeten dan wordt het permanent. Is die kans niet aanwezig? Waarom zou je niet een goede procedure met een bestemmingsplanwijziging doorvoeren? Dan hebben we toch wat we willen?

01:06:38

de heer Koks: Het kan prima, dat aan het eind van die tien jaar de conclusie getrokken wordt: het terrein is nog veel langer beschikbaar, het gaat daar goed. Maar dan moet je dus met de bewoners daar een regeling over afspreken. Mocht het zo zijn, dat na negen jaar bij wijze van spreken, de mogelijkheid ontstaat om dat te verlengen, dan moet je de bewoners, de omwonenden, daar een positie in geven.

01:06:59

Voorzitter: Dank voor uw woordvoering. U dacht dat u de laatste was. Maar er steken toch nog twee heren hun hand op. Dan mag de heer Bosch eerst en dan mag de heer Claassen als allerlaatste.

01:07:14

de heer Bosch: Dank u wel, Voorzitter. In mijn optiek lopen er twee discussies door elkaar heen. Enerzijds deze exacte casus en anderzijds, hoe willen we dit nu in de toekomst gaan vormgeven. Laat ik dan beginnen met deze casus. Zoals ook al benoemd, denk ik dat het zonde en jammer is dat er wederom een slechte start is gemaakt. Dat de bewoners, ook de omwonenden, het gevoel hebben dat ze niet gehoord zijn. Daarnaast vinden wij wel dat er ruimtelijk geen grote obstakels zijn, om daar deze woonvormen plaats te laten vinden. Dan over hoe dit in de toekomst zal plaatsvinden. Er zijn heel veel vragen opgeworpen die ik in deze discussie heb gehoord. Ik heb ze een beetje gebundeld. Bij wie ligt het initiatief? Hou je die groepen bij elkaar? Hoe lang is de looptijd? Wat doe je met de wachttijd en hoe creëer je maatwerk op verschillende gebieden? Ja, ik heb het gevoel dat we nu allemaal spelen met deze vragen. Ik zou de wethouder willen vragen: is het dan niet een goede aanleiding om daarover de visie van het college uiteen te zetten, hoe we dit in de toekomst gaan oplossen met deze bijzondere woonvormen? Daarin is deze casus specifiek en vind ik niet dat voor het algemeen de vraag beantwoord. Als het aan Student en Stad ligt, kunnen we best goed meekomen met het initiële verhaal, dat de bal bij de alternatieve bewoners ligt. Maar juist

omdat je dan maatwerk kan creëren, en omdat je dan als de bewoners zelf komen met een plan wat ze graag zouden willen en vervolgens dan als gemeente flexibel daarmee omgaat en goed in gesprek gaat, dat je dan volgens mij precies de juiste middenweg kan vinden, om dit op een mooie en goede manier te realiseren.

01:09:18

Voorzitter: Heeft u een vraag van de heer Ubbens.

01:09:19

de heer Ubbens: Heeft u het dan specifiek over deze locatie? Of is de bedoeling dat voor alle wensen die groepen hebben, een maatwerk oplossing gevonden wordt? Want het probleem is toch juist, dat we met groepen te maken hebben die op een tijdelijke locatie zitten en die tijdelijke locaties zijn soms niet beschikbaar. Daarom moet er een meer structurele oplossing gevonden worden, vonden wij. Maar goed dat is dus blijkbaar ook niet wat mensen willen. Wat dan wel?

01:09:47

de heer Bosch: Ja, inderdaad, dat hangt dus per groep af. Dat is precies het maatwerk waar je het over zou hebben. Maar op het moment als er een kortere periode is, het liefst zou ik ook zien dat er een periode is die langer loopt, zodat we uiteindelijk hier en niet constant dezelfde discussie over te voeren, en dat je geen onrust hebt bij de omwonenden. Dat zie ik ook het liefst. Maar op het moment dat de bal bij de bewoners ligt en die gaan dus akkoord, die willen graag een plek voor vijf jaar, dan zullen zij, als ze daar drie of vier jaar wonen, een nieuw plan moeten maken, in samenwerking met gemeente, waar de gemeente ze dan ook in helpt. Dat is in ieder geval onze visie op hoe dit op de lange termijn bewerkstelligd kan worden.

01:10:31

de heer Ubbens: Maar dat betekent dus dat de gemeente een permanente ambtenaar beschikbaar moet hebben, om groepen waar het dan weer afloopt, nieuwe locaties te zoeken, in gesprek te blijven. Want dat wordt dan de praktijk. Er zijn groepen die op tijdelijke locaties zitten, dat loopt weer af, zoeken weer nieuwe plekken, want mensen willen dat. Dat moeten we gaan leveren, vindt u?

01:10:52

de heer Bosch: Ja, eigenlijk wel. Dat zijn groepen, die verdienen een plek en wij moeten dat als gemeente proberen te faciliteren. Natuurlijk wil je niet daar te ver in gaan, dan moet je daar een goede Middenweg in vinden. Dat het niet ieder jaar opnieuw is. Tot zover.

01:11:07

Voorzitter: Dank voor uw woordvoering namens Student en Stad. Als laatste van D66, de heer Claassen.

01:11:11

de heer Claassen: Dank u wel, Voorzitter. Ook bijzonder welkom aan onze gasten op de publieke tribune. Publieke regie en sturing: een uitgangspunt van onze nieuwe woonvisie. Een thuis voor iedereen. Dat gaat over informeren en participeren, over communiceren en draagvlak creëren. Het zijn woorden die de laatste tijd veel voorkomen in ons huis. Er is veel gesproken met de inwoners van de Aduarderdiepsterweg, en de verschillende doelgroepen

van onconventioneel wonen. De inwoners zijn niet tegen onconventioneel wonen, maar hebben zich geërgerd aan de wijze waarop de gemeente het participatieproces heeft ingericht. Net als de inwoners van bijvoorbeeld Betonbos, die ideeën hebben, waarbij de indruk is dat ook zij beter in contact willen komen met het bureau bijzondere woonvormen. In de brief van het college wordt ook toegegeven, dat dit proces inderdaad niet goed is verlopen. Er lijkt nu wel een concessie gedaan door kavel veertien te laten vervallen. Voor mensen die geen beeld hebben bij kavel veertien, dat dus een stuk grond naast de familie Kamphuis. Een familie die daar onder andere door een gebrekkige communicatie, slapeloze nachten van heeft gehad. Het besluit om deze kavel te laten vervallen is dan ook positief ontvangen, maar heeft naar mening van D66 wel voor veel onrust gezorgd. Het college stelt voor om een uitgebreide procedure op te starten met inspraakmogelijkheden. D66 sluit dan ook aan bij de vraag van de Partij voor de Dieren over co-creatie, en is dan ook heel nieuwsgierig wat dit betekent en hoort daar graag een reactie van, van de wethouder. De opdracht van de raad aan u is het zoeken naar een duurzame oplossing voor bijzondere woonvormen. U heeft in de beeldvormende sessie aangegeven, dat de invulling van deze definitie een periode van tien jaar is. Naar de mening van D66 is dat een vrij beperkte invulling van het begrip duurzaam. Ik wil u vragen hoe wij allemaal, als raad, kunnen helpen om meer inhoud te geven aan dit begrip duurzaam. Graag een reactie van het college hoe wij als raad beter richting kunnen geven aan uw zoektocht naar een duurzame oplossing. Voorzitter, ik wil graag even afsluiten met een oproep. Een oproep aan alle verschillende mensen die betrokken zijn tot nu toe bij dit proces. Een oproep om elkaar, zoals bij de aanvang van de beeldvormende sessie, te blijven ontmoeten. Niet elkaar allemaal uit te sluiten, maar naar elkaar te luisteren, door vragen te stellen uit nieuwsgierigheid naar de ander, om samen een oplossing te zoeken, zodat onze gemeente Groningen thuis is voor iedereen. Dank u wel.

01:13:38

Voorzitter: Dank u wel voor uw woordvoering. U heeft nog een vraag van de heer Ubbens.

01:13:42

de heer Ubbens: Bedankt, Voorzitter. De definitie van duurzaam is toch vol houdbaar, dus tot in eeuwigheid? Sustainable? Dus dat het niet tijdelijk is.

01:13:51

de heer Claassen: Ik heb hier tijdens deze hele sessie heel veel verschillende invullingen van elkaar gehoord. Ze roepen aan de ene kant: willen we maatwerk. Roepen aan de andere kant: duurzaamheid is permanent. We horen ook iets over: we moeten het misschien wel inpassen in alle stedelijke ontwikkelingen die wij hebben. Dus ook een reflectie op onszelf wellicht, om het college wat meer te kunnen helpen en ook zelf als raad goed na te denken wat wij dan allemaal verstaan onder die duurzame oplossing, zodat we het college wat kunnen helpen in toekomstige oplossingen voor deze bijzondere woonvorm.

01:14:25

Voorzitter: Dan is nu het woord aan de wethouder, om een reactie te geven op alle vragen en een toelichting te geven.

01:14:33

de heer Van der Schaaf: Dank u wel, Voorzitter. Dank u wel raad voor alle vragen en

opmerkingen. Volgens mij hebben wij inderdaad een goede beeldvormende sessie gehad, een aantal weken geleden. Die denk ik ook wel dilemma's en ook dilemma's, waar wij in onze organisatie vaak voor staan bij dit soort type vraagstukken, goed heeft geschetst. Ik zal daar zometeen ook even op reflecteren. Ik denk wel dat het goed is om na te gaan, want ik proefde, en snap dat ook wel, dat het beeld soms is dat wij met een aantal groepen in onze gemeente worstelen die van hot naar her worden gesleept. Zo is het natuurlijk niet. Wij hebben al jarenlang in onze gemeente een bureau bijzondere woonvormen, zoals dat heet. Die beheert een heleboel locaties en dat varieert inderdaad van een heel ander type bijzondere woonvorm als De Kring. Maar ook allerlei plekken, zoals Bangeweer en Halfweg, allemaal plekken die vergelijkbaar zijn met wat hier mogelijk is. Kortom, wij hebben al een stevige traditie op dat gebied, op het mogelijk maken, ook als gemeente daar een rol in pakken, juist via het bureau bijzondere woonvormen. Dus dat clubje ambtenaren wat op een gegeven moment ergens voorbijkwam, dat is om deze mensen ook te helpen. Realiteit is wel dat we op dit moment, en daar kwamen we net ook al op, in de zoektocht en niet alleen van onszelf als gemeente, maar ook de zoektocht van de groepen zelf of andere mensen die graag op een bijzondere manier willen wonen, dat het aantal mogelijk geschikte locaties in onze gemeente echt heel erg beperkt is. Er zijn allerlei redenen voor, waarom dat beperkt is. Misschien zijn er ook wel manieren, daar kom ik zo op terug, om die beperktheid wat af te nemen. Maar met de huidige regelgeving, die niet zozeer door de gemeente bedacht is, maar ook de uitgangspunten die we met elkaar hebben, is het buitengewoon lastig, om heel veel plekken te vinden. Anders hadden we dat allang gedaan en hadden andere groepen die plekken waarschijnlijk ook al gevonden. Er werd op een gegeven moment gezegd: ja, als de groepen nu zelf met een idee komen, ik noem maar wat: een boer bijvoorbeeld bereid vinden om daar te gaan staan, of een andere landeigenaar of grondeigenaar, dan zijn wij altijd bereid om in ieder geval te kijken of we het planologisch mogelijk kunnen maken. Dus als groepen zelf met een idee komen: hier zouden we willen wonen, dan kunnen wij altijd kijken of het kan. Tot nu toe hebben we van de groepen, waar we het hier over hebben, de afgelopen jaren zo'n verzoek nog niet gehad. Dat is geen verwijt, maar dat geeft ook aan, dat het verrekke moeilijk is om zo'n locatie te vinden. Dat geeft ook aan: is er goed gezocht naar al die tientallen locaties die elke keer weer voorbijkomen, ja, dat is er. We blijven daar ook permanent naar op zoek. Ook het punt tijdelijkheid, is ook de manier waarop wij nu bijvoorbeeld ook in Bangeweer en die locaties werken.

01:17:16

Voorzitter: De heer Koks.

01:17:17

de heer Koks: Geldt dat ook voor zo'n clubje van zes mensen, het Wieland, wat nu een jaar lang, op de Peizerweg staat, die heel weinig nodig hebben, ook weinig vragen. Geldt ook voor hen, dat daarvoor geen weitje te vinden valt die een aantal jaren braak ligt?

01:17:37

de heer Van der Schaaf: Misschien wel. U vraagt naar een specifieke groep. Deze groep zit aan de Peizerweg. Daar hebben wij ze bij geholpen, maar dat is ook weer een tijdelijke plek. Voor een deel geven ze dat zelf ook aan: wij zoeken niet naar een permanente plek. Ik sluit helemaal niet uit, dat in de toekomst ook voor hen andere plekken beschikbaar zijn, op grond van de gemeente of derden. Dan kom ik op het debat wat de heer Van der Meide en

mevrouw Folkerts voerden. Wij worden soms wel gehinderd door bestemming van groen. Dan heb ik het natuurlijk niet over het Noorderplantsoen of het Stadspark, maar er zijn wel degelijk stukken grond, denk ik, in de gemeente waarvan ik denk: wellicht zou het daar mogelijk zijn. Maar daar houdt simpelweg de bestemming groen ons op dit moment tegen. Dus als u zegt: zoek naar dat soort tijdelijke locaties, juist voor woonvormen, en daar hoort Wieland zeker bij, die zich op een goede manier verhouden ook tot groengebieden, dan kunnen we daar best naar kijken. Dan zijn wij op voorhand, in ieder geval vanuit het college niet zeggen we geen nee. Er is geen enkele garantie, maar dat zou wellicht een mogelijkheid zijn om voor kleinschalige groepen, zeker op basis van tijdelijkheid, om wellicht de mogelijkheden te vergroten de komende tijd. Als het gaat om meer duurzame oplossing, dan kom ik ook op het punt van tijdelijkheid, is inderdaad, dat blijkt ook wel uit de zoektocht omdat onze gemeente toch behoorlijk vol gepland is en vol ontwikkeld is de afgelopen tijd, is het heel moeilijk om locaties te vinden. Punt van de tijdelijkheid, ook locaties als Bangeweer bijvoorbeeld, worden op dit moment op basis van tijdelijkheid verhuurd. Om de vijf jaar wordt het huurcontract, zoals nu lijkt, verlengd met de mensen die daar wonen. Ook om de vijf jaar vindt in principe weer een beoordeling plaats, of de locatie beschikbaar is en blijft. Dat weten de mensen ook. Ook op deze locatie, hebben wij gecommuniceerd, gaan we uit van een tijdelijk vergunningstraject van tien jaar. Dat wil niet zeggen, dan sluit ik mij op zich bij de heer Koks aan, dat het per definitie op tien jaar begrensd is. Dat hebben we ook overigens meteen tegen de omwonenden gezegd. Mocht het zo zijn dat dit goed bevalt, en dat er geen andere ontwikkelingen zijn die ons dan in de weg zitten en dat de groepen die daar gaan wonen of de mensen die daar gaan het goed bevalt, dan is wel degelijk bespreekbaar, dan hebben we het mocht dit doorgaan over een periode van acht, negen jaar, om dan te kijken of het inderdaad daadwerkelijk een permanente locatie zou kunnen worden. Of dat er een nieuwe tijdelijke vergunning moet worden verleend. Maar ook dan zal het zo zijn, dat dan weer opnieuw een regulier vergunningstraject zal moet worden gevolgd. Dat kan niet zomaar worden verlengd. Dus dat betekent dat er dan een nieuwe afweging plaats moet vinden op basis van de ervaring op dat punt. Het is niet zo dat deze locatie nu al met de kennis van nu, dat wat nu al weten dat die over tien jaar niet meer beschikbaar is. Een andere situatie waarvan ik de vergelijking om heel veel redenen niet terecht vind, de vergelijking met de Skaeve Huse, waar we het onlangs over hadden, die locatie is echt over tien jaar niet meer beschikbaar. Die zekerheid is er. Daar moeten we een andere locatie voor vinden. Hier is het anders. Het zou heel goed kunnen dat over tien jaar deze locaties nog steeds goed beschikbaar is. Bevalt het dan, en gaat het goed, dan kunnen we dat natuurlijk weer verlengen. Dus in die zin is hij net zo duurzaam, die oplossing, als bijvoorbeeld een bij Bangeweer of Halfweg vergelijkbare locaties. Maar het is waar, we hebben meer ruimte nodig voor deze doelgroepen. Zelfs al hadden we Aduarderdiepsterweg veertien wel willen doorzetten, dan nog waren wij van mening dat, gezien de vraag die er is, zelfs naast deze twee locaties, waarvan er is nu dus een is afgefallen tenminste wat ons betreft, blijven we op zoek naar locaties. Op basis van onze brief en onze inventarisatie die we nu hebben, de zeventien mensen die al op de wachtlijst staan, de andere groepen die zich gemeld hebben, dan kun je getalsmatig over uitkijken dat we met de vijfentwintig plekken die hier ongeveer denkbaar zijn, dat dat ook niet voldoende zal zijn. Dus wij blijven op zoek naar andere locaties.

01:21:22

Voorzitter: U heeft nog een vraag van meneer Koks.

01:21:24

de heer Koks: Nog voor mijn helderheid: die zeventien mensen plus een aantal mensen die zich nu nog melden, dat zijn andere mensen dan in de drie groepen die hier regelmatig over de toonbank gaan.

01:21:36

de heer Van der Schaaf: Dat zijn andere mensen. Dat zijn de mensen die zich de afgelopen tijd inderdaad bij het bureau woonwagenzaken hebben gemeld, met belangstelling voor op deze manier wonen. Soms zijn dat kinderen van mensen die nu wonen op een andere locatie, bijvoorbeeld in Bangeweer en naar een andere locatie willen. Dus dat zijn inderdaad mensen waar wij ook van vinden dat we daar natuurlijk ook een verplichting naar toe hebben, om ze een kans te bieden om hier te wonen.

01:21:58

Voorzitter: Nog een vraag van de heer Ubbens.

01:21:59

de heer Ubbens: Ik vraag me af of het enigszins technisch is. Maar de andere locaties, daar is toch geen sprake van een tijdelijke vergunning? Wel verhuur met een aflopend contract, maar de vergunning is daar niet tijdelijk, wordt nu elke tien jaar opnieuw vergund? Waarom gebeurt dat hier niet op dezelfde manier als bij Halfweg en Bangeweer?

01:22:19

de heer Van der Schaaf: Dat durf ik zo niet mijn hoofd te zeggen, maar de vraag begrijp ik heel goed. Want dat hebben wij in de voorbereiding natuurlijk ook gezegd: we zouden ook de keuze kunnen maken om inderdaad op basis van tijdelijke huur te gaan werken en er wel een permanente vergunning voor te verlenen. Dat zouden wij nog steeds kunnen doen. Wij hebben er echt wel voor gekozen, ook vanwege de onzekerheid en de nieuwigheid van deze locatie, om in ieder geval over negen jaar nog een integrale afweging te kunnen maken, om dat voort te zetten. Het is op zich wel mogelijk. Het maakt voor de rechten van de bewoners, zeker nu we de uitgebreide procedure voorstellen om zienswijzen in te dienen, niets uit. Die rechten zijn er wel. Voordeel van een tijdelijke vergunning is wel, dat we waarschijnlijk de procedure iets korter kunnen houden, iets sneller kunnen handelen. Laten we wel wezen, de nood is er wel. Dat is ook wel de aanleiding om deze zoektocht te beginnen. Natuurlijk vanuit de algemene ambitie die door een aantal van u ook uitgesproken is, en die wij als college ook delen. Want het staat in de woonvisie, dat wij vinden dat er ook in de gemeente Groningen ook ruimte moet zijn voor bijzondere woonvormen. Daar sluit ik mij op zich wel bij aan bij wat de heer Ubbens zei, dat net als wij een actieve rol spelen bij ontwikkeling van Meerstad bijvoorbeeld of Suikerzijde, dat wij ook een actieve rol kunnen spelen bij het aanbieden van bijzondere woonvorm. Dat is wat anders dan dat wij de plicht zouden hebben, zeg ik ook even tegen de heer Ram, om voor iedereen een plek te vinden. Dat is wel heel wat anders. Zo is het ook weer niet. Maar we maken natuurlijk wel de keuze, om ook voor deze groepen ruimte te bieden. En dat betekent soms ook dat je kosten moet maken. De uren die we er de afgelopen tijd in hebben gestoken, kosten ook geld. We zullen een aantal voorzieningen moeten treffen en dat kost geld. Maar uiteindelijk, dat werkt ook zo bij

bureau woonwagengzaken, zal er sprake zijn van een kostendeekkende huur voor gebruik van grond. We denken overigens, zeg ik ook tegen mevrouw De Vries, de financiële risico's ook vanwege de grotere zelfredzaamheid van deze mensen als het gaat om en wat er allemaal nodig is, over het algemeen heel overzichtelijk zijn. Dus wij denken, dat blijkt ook uit alle andere locaties, dat bureau woonwagengzaken, dat is een bureau wat zich voor een heel groot deel financieel in stand houdt met de huurinkomsten die ze krijgen voor de gronden die ze voor bijzondere woonvormen verhuren. Dat stelt ons natuurlijk wel op het punt van: stel dat dit doorgaat, hoe gaan we daarmee om? Er werd ook door een paar van u gezegd: het lijkt alsof het een heel ingetekend en betuttelend plan is. Zo is het niet bedoeld. Wij hebben inderdaad een soort verkavelingsstudie gedaan. Dat hebben we wel nodig, om een goede vergunning te kunnen aanvragen en ook om met de omwonenden een gesprek te kunnen voeren over inrichting. We gaan zeker niet met omwonenden overleggen wie er wel en niet mogen wonen, want dat doen we eigenlijk nergens. Maar we vinden wel dat we met omwonenden, en we willen ook graag in gesprek blijven, met hun in gesprek willen over de inrichting, over de ruimtelijke impact op de omgeving van deze plekken. Daar heb je een keer soms een tekening nodig. Maar bij uitstek is ons doel wel, dat op het moment dat duidelijk is wie op die locatie gaan wonen, om dan inderdaad in co-creatie, samen ook voor een goede inrichting en indeling te gaan zorgen. Dat is denk ik sowieso handig, om dat zoveel mogelijk te doen. Zeker bij de aard van deze woonvormen past het inderdaad absoluut niet als gemeente, om precies te gaan bepalen hoe de heggetjes en de weggetjes lopen. Dat gaan we echt in gezamenlijk overleg doen. Daar hebben we ook een goede traditie in. Je hebt soms wel iets nodig om een vergunning op aanvragen en je hebt ook iets nodig, om een gesprek te kunnen voeren en om een goede inschatting te maken kunnen maken, van hoeveel plekken kun je nu op deze plekken überhaupt kwijt? Zodat je in ieder geval ook het lastige gesprek of de lastige afweging moet maken: ja, we hebben vijftientig plekken, misschien worden het er zevenentwintig of vierentwintig, dat moeten we bekijken, en we hebben een langere lijst van belangstellenden. Daar zullen we keuzes in moeten maken. Natuurlijk wordt dat een heel ingewikkeld proces. Daar zijn ook kosten aan verbonden, dus wij moeten met elkaar kijken: wie wil en kan dat uiteindelijk betalen. Maar we zullen daar uiteindelijk keuzes in moeten maken. Ik ben het ook eens dat we daar zeer goed rekening moeten houden met de verschillende voorkeuren. Niet van mensen individueel, maar ook voor om gezamenlijk te willen wonen, bij elkaar te willen wonen, daar zullen we ook rekening mee moeten houden. Dus dat zal lastig worden. Maar ons uitgangspunt is dat wel co-creatie en we zullen ook zo veel mogelijk die inrichting met zowel de omwonenden, als het gaat om de uitstraling, maar zeker ook met de toekomstige bewoners, als het gaat om de indeling en inrichting, willen doen. Ook staan wij open, zei ik net in het begin al, voor meer plekken. We blijven zelf natuurlijk zoeken, maar we blijven ook openstaan voor initiatieven van derden, van bewoners zelf. Als er goede suggesties zijn waarvan wij denken, dat kunnen ook tijdelijke locaties zijn, daar staan we echt wel voor open, willen we daar serieus naar kijken, om daar bijvoorbeeld planologisch medewerking te verlenen. Dan kan het soms helpen, als we soms iets vrijer omgaan met de bestemmingen die er nu zijn. Dat zal nooit zomaar snel door het college worden besloten, maar als we daar wat meer openheid in kunnen betrachten, is er misschien meer mogelijk, kleinschalig, tijdelijk, op een bepaalde manier. Die toezegging wil ik zeker doen om daar ruimhartig naar te kijken, daar met u ook te overleggen. Dat biedt perspectief voor een aantal groepen die

nu nu toch wel heel erg afhankelijk zijn van onze inspanningen om een locatie te vinden. Dus dat in zijn algemeenheid. Dan denk ik dat het goed is te kijken naar welke meer specifieke vragen er gesteld zijn. Ik denk dat het wel goed is om daarbij stil te staan. De heer Ubbens begon er ook al over van, bijna te voortvarend. Want de omwonenden waren niet meegenomen. Nu is het niet zo dat omwonenden niet zijn meegenomen, dan hebben we ook al aangegeven. We hebben ze wel degelijk getracht tegelijk te informeren, dat is een logische start van het proces, om op het moment dat wij als college een voornemen hadden, om deze locaties te onderzoeken, hebben wij in ieder geval een poging gedaan om alle omwonenden direct te informeren. Mevrouw De Vries zei ook al: hoe moeilijk is het om te bellen of een briefje te sturen? Data hebben we naar ons idee ook echt gedaan. Maar we hebben toch wel geconstateerd dat uiteindelijk, met name het belletje, niet bij iedereen goed is angekommen, of niet de juiste informatie heeft gegeven. Het idee dat alle omwonenden niet geïnformeerd zijn, dat klopt echt niet. Het gaat echt om een enkeling, wat niet wegneemt dat dat wel voor onrust heeft gezorgd. Dat kan sowieso niet de bedoeling zijn.

01:28:29

Voorzitter: U heeft een vraag van de heer Ubbens.

01:28:32

de heer Ubbens: Voor de duidelijkheid, dus u zegt: "De meeste omwonenden zijn vooraf geïnformeerd." Dat zegt u.

01:28:40

de heer Van der Schaaf: De bedoeling was iedereen en wij hebben achteraf geconstateerd dat een enkeling inderdaad dat telefoontje niet heeft gekregen.

01:28:46

de heer Ubbens: Dat is nogal discutabel, in die zin dat bewoners het omgekeerde beweren. De bewoners zeggen: er is hooguit een enkeling van tevoren geïnformeerd en de meeste mensen niet. Maar u zegt dat het omgekeerd is.

01:29:01

de heer Van der Schaaf: De vraag is: wie zijn allemaal omwonenden, maar de mensen die in de buurt van de locatie wonen, hebben we allemaal getracht te bellen. De meesten zijn bereikt en we hebben ook een week daarna de brieven gestuurd. Dus het is niet zo dat mensen weken daarna pas gehoord hebben van wat de bedoeling is. We zijn ook vrij snel met hen in gesprek gegaan, en ook duidelijk gemaakt. Ik ga niet zeggen dat dat goed gegaan is. Dat hebben we ook opgeschreven, maar het beeld alsof bij, nadat het in de krant had gestaan, dachten: oh, we moeten de omwonenden ook nog even informeren. Dat is het niet.

01:29:32

de heer Ubbens: Nee. Maar de wethouder zegt wel: "We hebben een poging gedaan mensen vooraf te informeren, maar in de praktijk zijn de meeste mensen na die tijd pas geïnformeerd."

01:29:39

de heer Van der Schaaf: Nee. De meeste mensen zijn naar ons idee vooraf geïnformeerd. Bij een enkeling is gebleken, is dat na de tijd gedaan. Dan heb ik het voor alle duidelijkheid over

de direct omwonenden. De vraag van de heer Koks over de leidraad, ook naar aanleiding van het proces. Ja, die vind ik toch wel ingewikkeld. Die leidraad is echt bedoeld voor groepen waar overlast van te verwachten is of risico op overlast bestaat. Dus niet zozeer de huisvestingsvorm. De doelgroep staat centraal. Dus op het moment dat we deze woonvorm, die naar ons idee bijzonder is in de zin dat de woning bijzonder is, maar de mensen niet, zou het naar ons idee ingewikkeld zijn om daar een leidraad voor toepassing op te verklaren. Ook simpelweg omdat alle betrokken partijen die je normaal bij een leidraad hebt, zorginstellingen en corporaties, hier ontbreken. Wat niet wegneemt dat ook hier het proces natuurlijk goed moet verlopen, dat heb ik net ook aangegeven. Dat is hier niet goed gebeurd, en dat heb ik ook erkend. Maar ik wijs u er ook op, dat bij talloze reguliere woningbouwprojecten er ook regelmatig spanningen zijn, als het gaat om het proces. En er ook behoorlijk wat weerstand kan zijn, zelfs als het proces heel goed gaat, bij bewoners. Dus het enkele feit dat er weerstand kan zijn bij een ruimtelijke ontwikkeling, vindt het college nog geen reden om dan maar te zeggen: daar moeten we die leidraad toepassen. Want dan, als ik heel eerlijk ben, op driekwart van woning allerlei om de ruimtelijke ontwikkelingen in de stad van toepassing moet verklaren. Dus vandaar dat we dat onderscheid wel echt scherp willen houden. We hebben het hier over kwetsbare groepen, beschermd wonen en niet over deze. Ik geef toe dat het een grensgeval is. Het is ook niet iets wat we elke week doen. Maar uw opmerking, de aard van uw opmerking is volgens mij: pas nu op, er kunnen beelden ontstaan over deze doelgroepen die niet kloppen met de werkelijkheid. Dat vraagt inderdaad, dat durf ik hier wel te erkennen, een veel zorgvuldiger proces dan wij tot nu toe hebben gevoerd of tenminste in het begin hebben gevoerd. Daarna hebben we die zorgvuldigheid opgepakt, daar was u zelf bij, de eerste bijeenkomsten, daarin hebben we ook aangegeven, zeg ik ook tegen de heer Ubbens, dat de start van het proces niet goed is geweest. We gaan verder. De term stadsnomaden van de heer Van der Meide, ik heb net al gezegd: bijzondere woonvormen, alternatieve locatie. Ik denk dat een hele goede locatie zou kunnen zijn. Ook meer locaties, regelgeving kunnen we daar lossier mee omgaan? Ik denk dat ik daar een opmerking over heb gemaakt, ook wat mevrouw Folkerts zei. Waarbij ik mevrouw Folkerts wel aangeef, dat de suggestie dat het vrij makkelijk zal zijn om andere locaties te vinden, nou ja het is echt ingewikkeld. Dat zeg ik ook even tegen mevrouw De Vries die zei: zijn die andere locaties onderzocht? Ja, ontzettend goed, want we zijn echt heel erg op zoek naar andere locaties. Dus we hebben er alle belang bij om het heel goed te onderzoeken en heel flexibel te zijn. Dus het is geen starheid of luiheid van de gemeente, dat die locaties er niet zijn. Maar er is wellicht wel wat meer mogelijkheid, om wat te vinden, wanneer wij wat soepeler zouden kunnen omgaan met bijvoorbeeld groenbestemmingen. Dat zou wellicht een mogelijkheid zijn. Maar ik zeg u toe dat we, voordat we zo'n stap zouden zetten, we uiteraard bij u terugkomen. Dat we niet, want dat zal zeker niet de bedoeling zijn, het Stadspark of het Noorderplantsoen vrij gaan geven. Ik heb het idee dat ik de meeste punten heb behandeld en anders hoor ik het graag.

01:33:12

Voorzitter: Ik denk dat de heer Claassen nog op de oproep wil terugkomen, die u gedaan heeft. Of niet?

01:33:18

de heer Claassen: Waar ik op terug zou willen komen. We hebben ook de oproep gedaan,

hoe wij u als raad wat meer richting zouden kunnen geven aan die zoektocht naar deze duurzame oplossing. Ik hoorde u al een aantal dingen zeggen: tijdelijke locaties zijn wellicht mogelijk, misschien wat vrijer omgaan met bestemmingen dan dat we nu doen. Er is veel vraag en weinig beschikbaar. Wat we ook hebben gelezen in de woonvisie, is dat er uiteindelijk ook een apart beleid komt als het gaat om bijzondere woonvormen. Gaat u dan ook deze zaken daarin meenemen? Dat is vraag één. En twee: heeft u ook al een idee wanneer dat nieuw beleid klaar is? Zijn er nog zaken waar wij u mee kunnen helpen, om te zorgen dat we nog meer betekenis geven aan een duurzame oplossing?

01:34:05

de heer Van der Schaaf: Voorzitter, het kan zijn dat ik de woonvisie niet helemaal uit mijn hoofd ken, dat zou wel moeten natuurlijk, maar ik weet niet of we hebben aangegeven dat er echt een apart beleid, nieuw beleid, komt voor bijzondere woonvormen. Het is eerder dat wij zeggen: we willen vooral nieuwe locaties vinden. Want wij vinden dat naast het bestaande wat we hebben, gezien de vraag en gezien hoe wij kijken, dat er meer locaties moeten komen. Het beleid en de manier waarop we er nu mee omgaan, bij het beheer met name, over het algemeen voldoet dat hartstikke goed. Ik heb de locaties genoemd, met het team bijzondere woonvormen, dat gaat heel goed. Dus daarom ben ik er ook wel van overtuigd, dat op het moment dat wij erin slagen om deze locaties te ontwikkelen en in co-creatie met de nieuwe bewoners daar een goede inrichting voor te maken en omwonenden uiteraard, dat vervolgens het beheer prima zal gaan. Ook de bewoning op een prettige manier zal plaatsvinden, ook vrijwel zonder overlast. Ik vind dat wij het beleid wel op orde hebben. Wat we niet op orde hebben, we hebben niet voldoende locaties. En ik denk inderdaad, is ook net gezegd, de manier waarop we met die locaties en daar het participatieproces rond organiseren, kunnen we ook verbetering aanbrengen. Maar daar hebben we het eerder over gehad. Dus uw vraag: hoe kan u als raad ons helpen? Ik heb daar denk ik een aantal suggesties voor gedaan. Ik denk ook echt dat de groepen zelf met ideeën moeten kunnen komen van: kunnen wij hier wonen. Daar zullen we echt wel welwillend naar blijven kijken. Dan zullen we per geval moeten kijken of we kunnen afwijken. Inderdaad, in die zin heeft de heer Ram gelijk. Als wij in nieuwe bestemmingsplannen ruimte willen maken voor deze groepen, moeten we dat aan de voorkant ook aangeven, maar die bereidheid is er zeker bij het college.

01:35:38

Voorzitter: Dan zijn volgens mij alle vragen, behalve die van de heer Koks beantwoord.

01:35:43

de heer Koks: Over die leidraad, ik heb de argumenten van de wethouder gehoord, dat daar zit ook wel wat in. Op een gegeven moment wordt die bijgeschreven leidraad, komt die in de raad en dan zullen we kijken van wat we ervan vinden in dit verband.

01:35:58

Voorzitter: De heer Van der Meide.

01:35:59

de heer Van der Meide: Voor de helderheid: u heeft toegezegd dat u wat breder wilt gaan kijken naar locaties waar nu een groenbestemming op ligt, bijvoorbeeld. Is dat iets wat u nu

automatisch gaat doen en dan voorlegt aan de raad? Of wilt u dat echt als een soort motie met het beleid ondersteund hebben om verder te kijken?

01:36:25

de heer Van der Schaaf: Voorzitter, we moeten niet te optimistisch zijn, want we hebben natuurlijk de afgelopen tijd heel goed gezocht. Ik denk dat er meer mogelijkheden zijn, maar ik denk dat we echt op basis, uw vraag snap ik, maar we zullen denk ik op basis van casuïstiek moeten kijken, of daar echt meer ander beleid voor nodig is. Voor je het weet gaan we nu een algemene uitspraak doen, die of heel weinig betekenis heeft of hele ongewenste effecten heeft. We moeten eerst even in beeld brengen, waar hebben we het dan over. Het hoeft niet alleen om groen te gaan, dat kan ook andere type locaties zijn, tijdelijkheid. Wellicht levert dat wat op. Als het dan nodig is om daarvoor beleid te wijzigen, moeten we dat zeker doen. Maar het kan ook best zijn, dat we daar met echt met maatwerk uit kunnen komen.

01:37:04

Voorzitter: Dank u, dan is het volgens die klok ook tijd, maar die loopt een paar minuten achter. Het is een collegebrief. Ik hoorde de heer Ubbens wel iets opmerken: daar komen we nog op terug. Dus wilt u nog een motie indienen?

01:37:15

de heer Ubbens: Juist, dat denk ik wel.

01:37:17

Voorzitter: Dan gaat hij als een motie vreemd naar de agenda. Dan zien we hem daar weer terug. Dan dank ik u allen hartelijk voor uw aanwezigheid. De publieke tribune, één persoon. Huiswerk bedenk een mooie naam, en dan zullen wij hem overnemen. De wethouder: fijne verjaardag.